

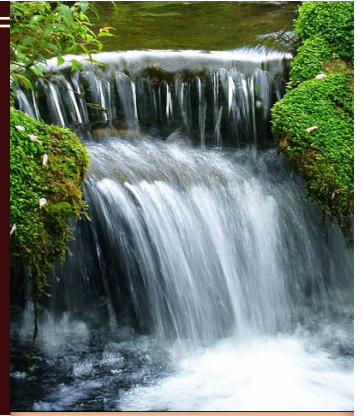

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלקי'

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 217 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

בצבור יותר טוב להתפלל בטהרה, ובפרט כי לכמה רבנות הוא איסור גדול, ובפרט כי ידוע כי כשאינו טובל אינו יכול לכוון דעתו לתפלה מי שנוהג בטבילה, והוא פשוט אצלי יותר מביעתא בכוחתא.

בעל תשובה צריך להרבות בטבילות מי האיש החפץ חיים הנצחיים איך חיך אוכל יטעם לו וערבה שנתו עליו, כמו שער בנפשו שלא הי' נזהר בכבוד העון הזה וכו', ואחר החרטה וקבלת הגדר יסגף את עצמו סיגופים כנ"ל וירבה בטבילות והבא לטהר מסייעין אותו, כי א-ל חפץ חסד הוא יכבוש עוונותיו על ידי התשובה, אך כתוב בספרים שהתלמיד חכם אין צריך לסגופים גדולים כל כך, אך שיוסיף על למודו ותדר שנתו מעיניו לקצר בשינה בכל מה דאפשר, וירבה בטבילות ולבו דוה עליו כל הימים בדאגה על העבר כמה שהכעיס לבוראו יתברך שמו ויתעלה, ועל ידי זה יעלה תרופה למכתו. (יסוד ושורש העבודה, שער המיס פרק ג')

האנשים המלעיגים על זה הם סכלים גמורים והנה אחר הדברים האלה התבונן אחי היקר מה המקוה עושה, אשר לבו דוה עלי בשמעתי איזה בני אדם יושבי חשך המלעיגים על זה, ואפילו מטבילת עזרא הם לועגים כי המה חכמים בעיניהם באמרם כי בטלוה לטבילתה, והנה הגם שכן הלכה, עם כל זה ככסיל בחשך המה עושים משני פנים, האחד כי אף שבטלוה לתורה שאין מקבל טומאה, אבל לתפלה איתא בתוספות שלא בטלוה.

והאופן השני כי איתא בגמרא (ברכות דף כ"ב) אמר ר' ינאי שמעתי שמקילין בה (ופירש רש"י בארבעים סאה) וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו, עד כאן לשון הגמרא הקדושה. והתבונן אחי היקר, אחר שאמרו בטלוה לטבילתה, עם כל זה אמרו המחמיר וטובל בארבעים סאה מאריכין לו ימיו ושנותיו, ומי יהי' שוטה כזה שלא לשמוע דברי חכמים לטבול בארבעים סאה ועל ידי זה יהי' מפסיד אריכת ימיו ושנותיו, וזה הענין מדבר רק מתקנת עזרא על טומאת קרי, ומכל שכן מי שטובל אפילו שהוא טהור, משיג טהרת הנפש כדברי השל"ה הקדוש בשם ראשית חכמה, הטובל הוא דבק בה' ממש לטהר גופו ונפשו, גופו במים ונפשו ברוחניות, ומי יהי' שוטה כזה אשר בעבור שאינו מחויב מצד הדין יהי'

מי שיש לו יראת שמים ירגיש בעצמו תוספת טהרה נודע ענין טבילת מקוה שהוא גדול ורם ונשע למאוד, וחלילה מי וחלילה להקל בה, ובמסכת ברכות אמרו זכרונם לברכה מי שמחמיר בה מאריכין לו ימיו וזכרהו, ואשרי לאדם שיוכל לשמור ולהזהר בזה, כי רבינו האר"י זכרוננו לברכה כתב שראש כל השגות היא טבילת מקוה, ומי שיש לו קצת יראת שמים ירגיש בעצמו תוספת טהרה אחר טבילה בעזרת השם יתברך, על כן יחשוב תחבולות ועצות וישתדל מאוד באיזהו אופן שיהי' שלא לבטלה אף שהוא במקום שאינו באה לו בנקל, כי לפום צערא אגרא. ולא ישמע לקול המקילים בזה באומרם כי הדורות חלושים, שקר וכזב הוא כי שומר מצוה לא ידע דבר רע, והרמב"ם זכרוננו לברכה לא ביטלה מימיו וכל ספרים הקדושים מפליגים בזה מאוד.

ונראה בחוש כשצריך אדם לטבול אזי קודם הטבילה אינו צלול בדעתו ונראה לו כמשא כבד יכבד עליו, ולאחר הטבילה נהפך לאיש אחר וכאילו פורק מעליו עול משא כבד, בא וראה מה שכתב הכלבו שהגאון רבינו יעקב נ"ע לא התפלל קודם טבילת מקוה, ובאמת לא פסקינן כמותו בשולחן ערוך אורח חיים מכל מקום תוכל לשער כמה עצום ונשגב ענין זה, והבא לטהר מסייעין לו שלא יהיה לו מונעים ועיכובים, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. (משפט נדק, תהלים)

המחמיר בה נקרא קדוש

והנה הרואה יראה כמה גדול מעלת הנוהג בטהרת הגוף, וכמה הפליגו בה בהך טבילת עזרא תנאים ואמוראים הקדושים, שאמרו בירושלמי שהחמירו בה יותר מבשאר טומאות להצריך מים חיים, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המחמיר מאריכין לו ימיו ושנותיו עיין במסכת ברכות כ"ב, ובירושלמי מוסיף בה "לטובה", ועכשיו גם אחרי שבטלוה איכא דעת הרי"ף דלתפלה לא בטלוה, והרמב"ם זכרוננו לברכה כתב (הביאו רבינו יונה בברכות שם) שמעולם לא ביטל טבילה זו, ועיין בכסף משנה פרק ד' מהלכות קריאת שמע הלכה ח' שכתב שמאליו נתבטלה, על כן המחמיר נקרא קדוש, ואשרי למי שמרגיל בה מנעוריו שאז לא תכבד עליו.

(חתן סופר, שער טהרת ידים פרק ד')

יטבול אפילו יתבטל מתפלה בציבור

והנה פשוט מאד אצלי, אפילו על ידי טבילה זו יתבטל תפלה

טבילת מקוה, כמה סכלים גמורים אשר אין תבונה בהם רחמנא ליצלן, ולמי שרגיל בטבילת מקוה ראוי להודות להשם יתעלה ולומר אשרינו שלא שם חלקינו כהם הלועגים על זה בעוונותינו (שערי פרנסה טובה, תהלים כ"ט).

מפסיד טובה הגדולה מה שכתב השל"ה הקדוש הנזכר לעיל, וכן כתב במקום אחר וזה לשונו: אשרי האדם שמרגיל את עצמו תמיד בטבילת מקוה, שאז נטהר מכמה טומאות עד כאן לשוון הקדוש חכו ממתקים. על כן האנשים האלה המלעיגים על

פרק ט"ז

בו יבואר שאין שיעור וערך לגודל שכר הנוהרים בטבילת עזרא - מי שטובל תבא עליו ברכה - הרמב"ם אומר: מעולם לא נמנעתי מלטבול טבילה זו - אם טובל מיד נמחק המזיק של טומאה - לטבילת קרי יטבול במים קרים - טומאת קרי אינו מסתלק בלי טבילה - המבטל טבילת עזרא עתיד ליתן את הדין - כל תלמיד חכם שאינו טובל לקריו טובה הימנה - טהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש

לברכה השיב להם שמימיו לא בטל אותה אפילו שעה אחת אלא שלא הי' יכול לכתוב בחיבורו כי אם היוצא מן הדין על פי הלכה.

(דבינו יונה, נככות כ"ט)

טומאת קרי אינו מסתלק בלי טבילה

כתב רבינו האר"י זכרוננו לברכה דהעבירות נרמזים במצחו באש שחור ועל ידי התשובה מסתלק, זולת טומאת קרי אינו מסתלק בלתי טבילה, והכל נראה באדם בשרטוטין במצח שלו (זוהר הקדוש, אחרי), והקדושה תתרחק ממנו והטומאה גוברת.

(מועד לכל חי, סימן כ"ח חזית י"ט)

המבטל טבילת עזרא עתיד ליתן את הדין

המבטל טבילת עזרא בלא אונס, עתיד ליתן את הדין על ביטול נשיאת כפים בכל יום כמו שהמיקל לעצמו בהוצאת שבת במקום איסור יתדיין על ביטול מצות עשה של תקיעות שופר בראש השנה של להיות בשבת.

(שחלות ותשובות (פ"ח, חז"ח חיים סימן מ''))

כל תלמיד חכם שאינו טובל לקריו טובה הימנה

כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבילה טובה הימנה (מדרש ויקרא), הכוונה כמאמרם זכרוננו לברכה (שבת ל"א) דעת זה סדר טהרות, ולזה אמר כל תלמיד חכם שאין בו דעת, רצה לומר שאין לו טהרה במקוה נבילה טובה הימנו, אחר שאיננו טהור מטומאת קרי שהיא חמור מכל הטומאות מפני שיוצא מגופו, וטומאת נבילה קל מטומאה היוצא מגופו (כמבואר בפרק א' ממסכת כלים).

(חסד לחכמים, וכן היו' בשחלות ותשובות דבר משה, סימן ס"ד)

לטבול תיכף באותו יום

תיקון הראשון למקרה לילה רחמנא ליצלן, לטבול במקוה תיכף באותו יום. גם בלא זה הזהיר מאוד להיות רגיל בטבילת מקוה, ואמר שבימים שאין אומרים בהם תחינה כגון ביומי דניסן וכיוצא המבוארים בשלחן ערוך אורח חיים צריכין להיות רגיל ביותר בטבילת מקוה.

(ליקוטי מוהר"ן)

טהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש

יהי' טהור תמיד בכל עת בטבילת גופו וידיו במים, ולא ישהה הטומאה עליו אפילו כדי הילוך ד' אמות אלא מיד כשהוא יכול לטבול יטבול וכו' וטהרת הגוף מעוררת טהרת הנפש.

(דברי קודש, ערך טהרה)

מסורה היא, שהרואה טומאה וטובל מיד ביום שהוא דוקא ויתודה כראוי נמחה המזיק של טומאה.

(עבודת הקודש, צפורן שמייר סימן ו' חזית ק"ד)

הרב הקדוש ר' מרדכי מטשערנאביל זכרוננו צדיק וקדוש לברכה אמר, אם יבא לפני איש אחד שלא הי' במקוה קודם כניסתו אלי, אני יכול להכיר עליו כל מעשיו לא טובים אפילו מה שעשה בחדרי חדרים, אבל אם הולך למקוה קודם כניסתו אלי אזי אינני רואה בו עוד שום ענין רע, כי המקוה מטהרתו, עד כאן דבריו הקדושים.

(סיפורי נדיקים חדש)

ובענין טומאת קרי אמר לי מורי זכרוננו לברכה, כי כל אותו היום מתגלה אותה הטומאה וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהוא גלוי דבר מועט, אבל אם לא טבל, הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל.

(שער לוח הקודש, דף ד')

אין שיעור וערך לגודל שכר הנוהרים בטבילת עזרא

ענין הטומאה של קרי ידוע לכל בני עבר כי הטומאה של קרי הוא טומאה רבה וגסה מאוד וכו', וכשנטמא אחד בלילה חס ושלום בקרי הוא תחת ממשלתו של הסטרא אחרא ולא יצא מתחת ידו עד כי יטהר, על כן הירא דבר ה' ורוצה להדבק בקדושתו יתברך, יזהר מאוד ליטהר עצמו מיד בטבילה הראוי' בבוקר וכו', וכבר האריך מזה המגיד, המלאך מן השמים להגאון בית יוסף זכרוננו לברכה כי אין שיעור וערך לגודל שכר הנוהרים בטבילה זו.

(חזר נדיקים)

מי שטובל תבא עליו ברכה

ועיין בכסף משנה פרק ד' מהלכות תפלה דבטלה לטבילות מעצמה יעו"ש, ומשום הכי מי שירצה לנהוג ולטבול תבא עליו ברכה.

(פרי מגדים, ח"ח סימן פ"ח סק"ח)

לטבילת קרי יטבול במים קרים

ולטבילת קרי יטבול במים קרי"ם בסוד מים קרי"ם על נפש עיפה, וכן קבלתי מרבותי.

(הוספת מהרצ"ח, על סוד מלע ועשה טוב)

מעולם לא נמנעתי מלטבול טבילה זו

זה העני שאמר עלי שאיני רוחץ מקרי שקר הוא, מעדין עלי שמים וארץ שמעולם לא נמנעתי מלרחוץ, ואיך אשנה מנהגי ומנהג אבותי בלא עילה.

(הרמב"ם בתשובה)

וכן כתב הרמב"ם זכרוננו לברכה שכל ראשי ישיבות שבבבל תמהו עליו למה הי' מיקל כל כך בענין טבילות בעל קרי והוא זכרוננו